

Tristețea de a muri este aceeași cu tristețea de a te naște

Categorie: Editorial Publicat: Sâmbătă, 01 Iunie 2019 06:29 Scris de Emilian Mirea

Accesări: 677

Cele mai dificile interacțiuni pe care le are cineva în viață sunt relațiile dintre oameni. Dar, aceste relații nu sunt specific umane, în milioane de forme ele există între toate ființele de pe Pământ și nu avem nici un argument ca să considerăm că aceste relații nu au loc și la nivel molecular, atomic și subatomic, cu alte cuvinte, dacă ne gândim bine, chiar într-o banală pietricică pe care o vedem pe drum, există niște relații interne între componentele ei, de care noi habar nu avem și, eventual, îi dăm cu piciorul, zdruncinând, astfel, un echilibru destul de fragil, inter-molecular și inter-atomic, care nu mai avea nevoie de impulsul șutului nostru...

Am citit undeva, odată, că, dacă oamenii ar auzi țipetele ierbii, ale vegetației tăiate, nu ar mai călca niciodată în picioare acest univers verde, format din plante. Cu ocazia fiecărui meci jucat pe un stadion, gazonul țipă înfiorător, îl doare și îl rănește faptul că este jucat în picioare de fotbaliști!... Dacă oamenii ar avea capacitatea de a auzi țipetele, în ultrasunete, ale ierbii de pe gazonul stadionului de fotbal, ar fugi și nu s-ar mai întoarce acolo, pentru că țipetele ierbii ar acoperi vacarmul făcut pe stadion de fanii echipelor respective...

Faptul de a trăi este foarte greu. Întâlnești, pe parcursul vieții, tot felul de provocări și modul în care răspunzi acestor provocări te poate duce mai sus sau mai jos din postura în care te afli. Sunt atâtea ispite care te atrag, sunt atâtea dorințe pe care le ai și ai vrea să îți se îndeplinească, sunt atâtea provocări care par să te ducă undeva mai sus, ca opțiuni profesionale sau personale și, la un moment dat, te poți trezi că te-ai înșelat și că așteptările tale se năruiesc rapid, iar *amănuntele* acestui eșec îți scapă... De aici începe calvarul, **începe confruntarea cu tine însuși și cu ceea ce crezi că ești și că reprezinți, în raport cu Dumnezeu.**

Mă gândesc că, la un moment dat, la nivelul neîmplinirilor și disperărilor unui om, în viață, **tristețea de a muri este cam la fel cu tristețea de a te naște.** La naștere, țipi de teama celor care urmează să îți se întâmple, iar la final, când spiritul îți părăsește trupul și mori, în corpul fizic, nu mai zici nimic, pentru că te întorci de unde ai venit, din ne-naștere și ne-moarte. **Adică te întorci la acele origini despre care ne tot punem întrebări, dar, încă, pentru mult timp de acum înainte, nu cred că nu o să avem răspunsuri...**